

ਨੇ ਇਹ ਡਿਊਟੀ ਕਰਨ ਲਈ ਸਹਿਮਤੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਚੋਣ ਡਿਊਟੀ 'ਤੇ ਤਾਇਨਾਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਪੁਲਿਸ ਬਲ ਜਾਂ ਮਿਲਟਰੀ ਫੋਰਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅੰਤਰ ਖਿੱਚਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਫੋਰਸ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਕਿਤੇ ਵੀ ਤਾਇਨਾਤ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਐਕਟ ਵਿਧਾਨ ਦੀ ਕਿਤਾਬ 'ਤੇ ਹੈ ਅਤੇ ਹਰ ਨਾਗਰਿਕ ਨੂੰ ਇਹ ਜਾਣਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਚੋਣਾਂ ਦਾ ਸੰਚਾਲਨ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਕਾਰਜਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਧੀਨ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰੀਜ਼ਾਈਡਿੰਗ ਅਫਸਰ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਨ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਤੱਥ ਭਾਰਤ ਦੇ ਹਰੇਕ ਨਾਗਰਿਕ ਨੂੰ ਵੀ ਪਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਉਹ ਕਿਸੇ ਸੇਵਾ, ਉਹ ਇਸ ਗਿਆਨ ਨਾਲ ਜੁੜਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਵਿਚਾਰੇ ਅਨੁਸਾਰ ਚੋਣ ਡਿਊਟੀ 'ਤੇ ਤਾਇਨਾਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਚੋਣ ਅਫਸਰ, ਇਸ ਲਈ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਸਮੇਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰੀਜ਼ਾਈਡਿੰਗ ਅਫਸਰਾਂ ਦੀ ਚੋਣ ਡਿਊਟੀ ਕਰਨ ਲਈ ਜਾਇਜ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬੁਲਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(9) ਉੱਪਰ ਦਰਜ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਕੋਈ ਯੋਗਤਾ ਨਾ ਮਿਲਣ ਕਰਕੇ, ਇਹ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਖਾਰਜ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ।

ਜੇ.ਐੱਸ.ਟੀ

ਏ.ਐਲ. ਬਾਹਰੀ ਅਤੇ ਵੀ. ਕੇ. ਬਾਲੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਜੇ.ਜੇ.

ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਗੁਪਤਾ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ,

ਬਨਾਰਸ

ਵੈਲਥ-ਟੈਕਸ ਦਾ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, - ਜਵਾਬਦਾਰ।

1980 ਦਾ ਵੈਲਥ ਟੈਕਸ ਸੰਦਰਭ ਨੰ. 5।

4 ਮਾਰਚ 1992

ਵੈਲਥ ਟੈਕਸ ਐਕਟ—ਸੈਕਸ਼ਨ 18(1) (c)- ਜੁਰਮਾਨਾ—ਪੁਰਸ਼ ਮੁੜ-ਅਧਾਰਤ ਨੇ 1966 ਵਿਚ 500 ਵਰਗ ਗਜ਼ ਦਾ ਪਲਾਟ ਰੂਪ ਵਿਚ ਖਰੀਦਿਆ। ਮੁਲਾਂਕਣਯੋਗ ਦੌਲਤ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਵਜੋਂ ਪਲਾਟ ਜਾਂ ਇਸਦੀ ਕੀਮਤ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ 1968-1969 ਲਈ 50,000 ਰਿਟਰਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ—1969 ਵਿਚ ਵਾਪਸੀ ਨੂੰ ਅੰਤਿਮ ਰੂਪ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ—ਸੈਕਸ਼ਨ 17 ਦੇ ਅਧੀਨ ਨੋਟਿਸ ਬਾਅਦ ਵਿਚ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ—ਪਲਾਟ ਦੀ ਖਰੀਦ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਕੀਮਤ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਤਾਜ਼ਾ ਰਿਟਰਨ ਫਾਈਲ ਕੀਤੀ ਗਈ—ਮੁਲਾਂਕਣ ਨੂੰ ਅੰਤਿਮ ਰੂਪ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਦੌਲਤ ਨੂੰ ਫੁਪਾਉਣ ਲਈ ਧਾਰਾ 18(1) (ਸੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ 50,000 -ਅਜਿਹੇ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਵੈਧਤਾ - ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਹਿੱਸੇ 'ਤੇ ਮਨਸ ਰੀਅ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਆਯੋਜਿਤ. ਵਿੱਤ ਐਕਟ, 1968 ਦੀ ਧਾਰਾ 18 ਵਿੱਚ ਸੋਧਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਉਹ ਰਕਮਾਂ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਜ਼ਾਹਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਦੌਲਤ ਦੇ 25 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹਨ, ਉਸ ਨੂੰ ਫੁਪਾਉਣ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮਾਲੀਏ ਦੇ ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਅਨੁਮਾਨ ਲਗਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਦੌਲਤ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਟੈਂਡਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੰਪਤੀ ਦੇ 20 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਤੋਂ ਘੱਟ ਹੋਣ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਲਈ ਟੈਂਡਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਪੁਰਾਣੀ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਯਾਨੀ। ਮਾਲੀਏ 'ਤੇ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿ ਦੌਲਤ ਨੂੰ ਸੁਚੇਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਫੁਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿਚ ਸਿਰਫ ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਅਜਿਹੀ ਦੌਲਤ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਇਆ ਸੀ, ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਕਾਫੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

(ਪੈਰਾ 16)

ਮੰਨਿਆ, ਕਿ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ, ਮੁਲਾਂਕਣ ਰੁਪਏ ਵਿੱਚ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 6,82,904 ਹੈ। ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਆਈ ਵਸਤੂ ਰੁਪਏ ਦੀ ਹੈ। ਪਛਮੀ ਗ੍ਰੇਟਰ ਕੈਲਾਸ਼, ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਵਿੱਚ ਪਲਾਟ ਦੀ ਕੀਮਤ ਵਜੋਂ 50,000 ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਜੋ ਕਿ 4 ਮਾਰਚ, 1966 ਨੂੰ ਖਰੀਦਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮੁੱਲ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ 1968-69 ਲਈ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤੀ ਗਈ ਦੌਲਤ ਦੇ 20 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਤੋਂ ਵੀ ਘੱਟ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਮਾਲੀਆ 'ਤੇ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿ ਪਲਾਟ ਦੀ ਕੀਮਤ ਨੂੰ ਛੁਪਾਉਣਾ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਸੂਚੇਤ ਸੀ ਅਤੇ ਕੇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਮਾਲ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਇਸ ਧਾਰਨਾ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨੇ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਛੁਪਾਇਆ ਸੀ। ਮੁਲਾਂਕਣ ਤੋਂ ਇਹ ਦੱਲਤ।

(ਪੈਰਾ 17)

ਗੌਖਿਆ, ਹਰ ਇੱਕ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਤੱਥ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ, ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੀਆਂ ਖੋਜਾਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜਦੋਂ ਅਜਿਹੀਆਂ ਖੋਜਾਂ ਅਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਹੋਣ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸਬੂਤ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ।

(ਪੈਰਾ 21)

ਮੰਨਿਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਮਾਲ ਨੇ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਇਸ ਲਈ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਬੂਤਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਜਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਨਾਲ ਇਹ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਮਾਲ ਨੇ - ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਛੁਪਾਉਣ ਦਾ ਕੇਸ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਹਵਾਲਾ, ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਆਮਦਨ-ਕਰ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਰੁਪਏ ਦੇ ਜੁਰਮਾਨੇ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। 50,000

(ਪੈਰਾ 21)

30 ਜੂਨ, 1979 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਵੈਲਥ ਟੈਕਸ ਸੰਦਰਭ, 1973-74 ਦੇ ਡਬਲਯੂ. ਟੀ. ਏ. ਨੰਬਰ 150) ਅਤੇ ਆਰ. ਏ. ਨੰ. 68 (ਚੰਡੀ) 1975 -76 ਹੇਠ ਦਿੱਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਵਾਲਾਂ ਨੂੰ ਮਾਨਯੋਗ ਹਾਈਕੋਰਟ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਰਾਇ ਲਈ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ: -

"ਕੀ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਆਮਦਨ-ਟੈਕਸ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ, ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ, ਰੁਪਏ ਦਾ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਉਣ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਸੀ। 50,000?"

ਜੀ. ਸੀ. ਸ਼ਰਮਾ, ਐਸ. ਐਸ. ਮਹਾਜਨ ਦੇ ਨਾਲ ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ, ਵਕੀਲ ਅਤੇ ਦੀਪਕ ਚੋਪੜਾ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਅਤੇ ਮਿਸ ਅਪੈਰਾਣਾ ਮਹਾਜਨ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ।

ਆਰ. ਪੀ. ਸਾਹਨੀ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਏ. ਅਚਧਨਾ ਸਾਹਨੀ ਦੇ ਨਾਲ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ ਐਡਵੋਕੇਟ।
ਨਿਰਣਾ

ਏ. ਐਲ. ਬਾਹਰੀ, ਜੇ.

(1) ਥੀਓ ਹੇਠ ਦਿੱਤੇ ਸਵਾਲ 1 ਨੂੰ ਵੈਲਥ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 27 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ: -

"ਕੀ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ, ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ, ਰੁਪਏ ਦਾ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਉਣ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਸੀ। 50,000"।

ਉਪਰੋਕਤ ਹਵਾਲਾ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਅਧੀਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਸਵਾਲ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਲਈ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।

ਬਹੁਤੇ ਵਿਵਾਦਾਂ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਸੰਦਰਭ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸੰਖੇਪ ਬਿਰਤਾਂਤ ਹੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਮੁਲਾਂਕਣ ਸ਼ੀਮਤੀ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾ ਗੁਪਤਾ ਨੇ 500 ਵਰਗ ਮੀਟਰ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਪਲਾਟ ਖਰੀਦਿਆ। 4 ਮਾਰਚ, 1966 ਨੂੰ ਪਰਿਸਿਸ ਨੰਬਰ 80/ਬਲਾਕ ਨੰ. ਵੈਸਟ ਗ੍ਰੇਟਰ ਕੈਲਾਸ਼ ਨੰ. I, ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਵਿਖੇ ਸਥਿਤ ਰਾਮ ਗੋਪਾਲ ਪੇਦਾਰ ਤੋਂ ਪਰਸ. ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਉਪਰੋਕਤ ਪਲਾਟ ਜਾਂ ਮੁਲਾਂਕਣ ਯੋਗ ਦੌਲਤ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਵਜੋਂ ਇਸਦਾ ਮੁੱਲ। ਮੁਲਾਂਕਣ ਨੂੰ 28 ਫਰਵਰੀ, 1969 ਨੂੰ ਅੰਤਿਮ ਰੂਪ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਵੈਲਥ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 'ਐਕਟ' ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਦੀ ਧਾਰਾ 17 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ 14 ਅਕਤੂਬਰ, 1970 ਨੂੰ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੇ ਖਰੀਦ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਇੱਕ ਤਾਜ਼ਾ ਰਿਟਰਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਉਪਰੋਕਤ ਪਲਾਟ ਦੀ, 31 ਮਾਰਚ, 1968 ਨੂੰ, ਇਸਦੀ ਕੀਮਤ ਰੁਪਏ ਰੱਖੀ ਗਈ ਸੀ। 50,000 ਮੁਲਾਂਕਣ ਨੂੰ ਅੰਤਿਮ ਰੂਪ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਕਹੀ ਗਈ ਦੌਲਤ ਦੀ ਵਸਤੂ ਨੂੰ ਛੁਪਾਉਣ ਲਈ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਨਿਰੀਖਣ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 18(1)(c) ਦੇ ਤਹਿਤ 10 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਦਾ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਇਆ ਹੈ। 50,000,— 29 ਅਗਸਤ, 1973 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਤਹਿਤ। ਕੁਝ ਹੋਰ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦਾ ਵੀ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਚਿੰਤਤ ਨਹੀਂ ਹਾਂ / ਨਿਰੀਖਣ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ, ਮੁਲਾਂਕਣ ਨੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਅੱਗੇ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ। ਰੁਪਏ ਦਾ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਉਣ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਨਿਰੀਖਣ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦਾ ਹੁਕਮ। 50,000 ਮੁੱਖ ਰੱਖ ਲਏ ਗਏ ਸਨ।

(3) ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 25 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ 1968-69 ਲਈ ਜਾਇਦਾਦ-ਟੈਕਸ ਦੀ ਰਿਟਰਨ 14 ਨਵੰਬਰ, 1968 ਨੂੰ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕੁੱਲ ਦੌਲਤ ਰੁਪਏ ਹੈ। 6,82,904 ਹੈ। ਉਕਤ ਘੋਸ਼ਣਾ ਪੱਤਰ ਨੂੰ ਵੈਲਥ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ, ਸੀ ਵਾਰਡ, ਲੁਧਿਆਣਾ ਦੁਆਰਾ 28 ਫਰਵਰੀ, 1969 ਦੇ ਹੁਕਮ ਰਾਹੀਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਨਜ਼ਰਸਾਨੀ ਕਾਰਨ ਸੀ ਕਿ ਰਿਟਰਨ ਭਰਨ ਵੇਲੇ ਕੁਝ ਰਕਮਾਂ ਨੋਟਿਸ ਦਿਖਾਉਣ ਤੋਂ ਬਚ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਜੋ ਕਿ ਹੇਠਾਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ; -

(a) ਗ੍ਰੇਟਰ ਕੈਲਾਸ਼, ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਵਿੱਚ ਪਲਾਟ ਦੀ ਕੀਮਤ, ਅਨੁਮਾਨਿਤ ਮੁੱਲ ਰੁਪਏ।
50,000

(b) ਮੈਸਰਜ਼ ਦੌਲਾਲ ਇੰਡਸਟਰੀਅਲ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਿਟਡ ਦੇ ਮੁਲਤਵੀ ਸ਼ੇਅਰ ਦਾ ਮੁੱਲ। ਲਿਮਿਟਡ, ਲੁਧਿਆਣਾ।

ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਨਾਲ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਸੰਪਤੀਆਂ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇੱਕ ਨਰਮ ਨਜ਼ਰੀਆ ਲਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ। ਨਿਰੀਖਣ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਹੁਕਮ ਅਨੁਸੂਚਿਤ 'ਏ' ਵਿੱਚ ਦੋਖਿਆ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਮਾਲਕ ਮੈਸਰਜ਼ ਰਾਜਨ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ ਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਵਿੱਚ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਪੂੰਜੀ ਖਾਤੇ ਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਹੋਏ? ਚਿੰਤਾ, ਇਹ ਦੋਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਰੁਪਏ ਡੈਬਿਟ ਸੀ। 38.500, ਜੋ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਪਲਾਟ ਦੀ ਖਰੀਦ ਲਈ ਵਰਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੈਲਥ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੇ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ

5 ਨਿਗਰਾਨੀ. ਇਹ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਸੈਸੀ ਨੇ ਸਹਿਯੋਗ ਕੀਤਾ ਸੀ

ਵਾਲੇ ਦੀ ਦੌਲਤ ਮੁਲਾਂਕਣ ਤੋਂ ਬਚ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 17 (1) ਅਧੀਨ ਨੋਟਿਸ 18 (1) (ਸੀ) ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। 14 ਫਰਵਰੀ, 1969 ਨੂੰ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ 'ਤੇ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। 13 ਮਈ, 1969 ਨੂੰ, ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਿਸ ਵਿਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੀ ਦੌਲਤ ਦਾ 14,000 ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਨਾਲ ਵੱਧ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 1,03,100 ਸੀ ਪਰ ਇਸ ਤੱਥ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 35 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਾਇਰ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਦੇ ਪਲਾਟ ਦੀ ਮਾਲਕੀ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਸੀ। 29 ਸਤੰਬਰ, 1970 ਨੂੰ, ਵੈਲਥ ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਨੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ 1966-67 ਲਈ ਏਏਸੀ ਮਿਤੀ 18 ਅਗਸਤ, 1970 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੂੰ ਲਿਖਿਆ ਕਿ ਉਸਨੇ ਵਿਵਾਦਿਤ ਪਲਾਟ ਖਰੀਦਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਕਿਤਾਬਾਂ ਦੇ ਉਤਪਾਦਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਸੀ। ਖਾਤੇ। 23 ਸਤੰਬਰ, 1970 ਨੂੰ, ਵੈਲਥ ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਨੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 16(4) ਦੇ ਤਹਿਤ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰਕੇ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੂੰ 31 ਮਾਰਚ, 1968 ਤੱਕ ਉਸ ਦੀ ਮਾਲਕੀ ਵਾਲੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦਾ ਵੇਰਵਾ ਦੇਣ ਲਈ ਕਿਹਾ। ਇਹ ਉਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਸੀ ਜਦੋਂ ਅਕਤੂਬਰ ਨੂੰ 14, 1970, ਕੁੱਲ ਦੌਲਤ ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਕੀਮਤ ਰੁਪਏ ਸੀ। 50,000 ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ 1966-67 ਲਈ, ਪਲਾਟ ਦੀ ਖਰੀਦ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਈ ਗਈ ਸੀ। ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ 1967-68 ਲਈ ਦੁਬਾਰਾ ਉਹੀ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ।

(5) 31 ਮਈ, 1975 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੀ ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਪੈਰਾਂ 5, 6 ਅਤੇ 7 ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਉਪਰੋਕਤ ਆਈਟਮ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ : -

“ਰੁਪਏ ਦਾ ਵਾਧਾ। ਧਾਰਾ 17(1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁੜ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ 50,000 ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਵੈਲਥ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ, ਗ੍ਰੇਟਰ ਕੈਲਾਸ਼, ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ 4 ਮਾਰਚ, 1966 ਨੂੰ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਖਰੀਦੇ ਗਏ ਇੱਕ ਪਲਾਟ ਦੀ ਕੀਮਤ ਵਜੋਂ। ਅਸਲ ਰਿਟਰਨ ਤੁਰੰਤ ਕੇਸ ਵਿੱਚ 14 ਨਵੰਬਰ, 1968 ਨੂੰ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਮੁਲਾਂਕਣ 28 ਫਰਵਰੀ, 1969 ਨੂੰ ਰੁਪਏ ਦੀ ਕੁੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 6,82,904 ਰੁਪਏ ਦੀ ਵਾਪਸ ਕੀਤੀ ਸ਼ੁੱਧ ਦੌਲਤ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ 6,80,093 ਹੈ। ਧਾਰਾ 17(1), ਵੈਲਥ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਨੋਟਿਸ 12 ਅਗਸਤ, 1970 ਨੂੰ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਕਤ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਵਿੱਚ ਸੰਸ਼ੋਧਿਤ ਵੈਲਥ ਟੈਕਸ ਰਿਟਰਨ 14 ਅਕਤੂਬਰ, 1970 ਨੂੰ ਲੁਕਾਈ ਗਈ ਸੀ। ਉਕਤ ਸੋਧੀ ਗਈ ਰਿਟਰਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ ਗ੍ਰੇਟਰ ਕੈਲਾਸ਼ ਪਲਾਟ Ihe ਲਈ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ

14 ਅਕਤੂਬਰ, 1968 ਦੀ ਆਪਣੀ ਅਸਲ ਰਿਟਰਨ ਵਿੱਚ ਉਕਤ ਸੰਪੱਤੀ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਅਸਫਲਤਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਅਣਜਾਣੇ ਵਿੱਚ ਭੁੱਲ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਇਸ ਸੰਪੱਤੀ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆਪਣੀ ਸੰਸ਼ੋਧਿਤ ਸੰਪੱਤੀ ਟੈਕਸ ਰਿਟਰਨ ਮਿਤੀ 10 ਜੁਲਾਈ, 1969 ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ 1966-67 ਅਤੇ 1967-68। ਪਾਰਟੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਵਿਵਾਦ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਧਾਰਾ 17 ਵੈਲਥ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ 1966-67 ਅਤੇ 1967-68 ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਨੋਟਿਸਾਂ ਵਿੱਚ ਗ੍ਰੇਟਰ ਕੈਲਾਸ਼ ਪਲਾਟ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਵਿਭਾਗ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਸੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੋਟਿਸਾਂ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸੀਂ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੇ ਸੰਸਕਰਣ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹਾਂ ਕਿ ਉਸਨੇ 10 ਜੁਲਾਈ, 1969 ਨੂੰ ਵਿਭਾਗ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲਾਂ ਖੋਜੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਵਿਵਾਦਿਤ ਸੰਪੱਤੀ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੇ ਆਪਣੀ ਦਲੀਲ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਇਹ

ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ 1968-69 ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਅਸਲ ਰਿਟਰਨ ਵਿੱਚ ਉਸ ਸੰਪੱਤੀ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਨਾ ਕਰਨ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਗਲਤੀ ਇੱਕ ਸੱਚਾ ਸੀ।

"ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਵਿਭਾਗ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ 10 ਜੁਲਾਈ, 1969 ਨੂੰ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਇਸਦੇ ਖੁਲਾਸੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਸੰਪੱਤੀ ਦਾ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਵਿਚਾਰ ਹੈ। ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਹਿੱਸੇ 'ਤੇ ਪੁਰਸ਼ ਰੀਅ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ। ਤੱਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੇ 4 ਮਾਰਚ, 1966 ਨੂੰ ਵਿਵਾਦਿਤ ਪਲਾਟ ਰੁਪਏ ਵਿੱਚ ਖਰੀਦਿਆ ਸੀ। 38,500 ਉਸ ਦੇ ਪੂੰਜੀ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚੋਂ ਉਸ ਤੋਂ ਥੋੜ੍ਹੀ ਵੱਧ ਰਕਮ ਕਢਵਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ 31 ਮਾਰਚ, 1968 ਨੂੰ ਸਬੰਧਤ ਮੁਲਾਂਕਣ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਜਾਂ ਉਕਤ ਪਲਾਟ ਦੀ ਮਾਲਕੀ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦੇ ਪੁਰਾਣੇ ਲੇਖਾਕਾਰ ਸ਼੍ਰੀ ਬੀ.ਡੀ. ਸ਼ਰਮਾ ਨੇ ਦਸੰਬਰ 1966 ਵਿੱਚ ਸੇਵਾ ਛੱਡ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਅਪ੍ਰੈਲ 1967 ਵਿੱਚ ਨਵੇਂ ਲੇਖਾਕਾਰ ਸ਼੍ਰੀ ਕੇ.ਐਲ. ਸੂਰੀ ਨੇ ਉਸਦੀ ਥਾਂ ਲਈ ਸੀ; ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ 1966-67 ਅਤੇ 1967-68 ਨਾਲ ਸਬੰਧਿਤ ਮੁਲਾਂਕਣ ਮਿਤੀਆਂ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਭੰਬਲਭੂਸਾ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ; ਕਿ ਵੈਲਥ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਨੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ 1966-67 ਲਈ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨੂੰ 31 ਦਸੰਬਰ, 1965 ਨੂੰ ਸਬੰਧਿਤ ਮੁਲਾਂਕਣ ਮਿਤੀ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਸੀ; ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ 1967-68 ਲਈ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨੂੰ 31 ਦਸੰਬਰ, 1966 ਨੂੰ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ 31 ਮਾਰਚ, 1967 ਨੂੰ ਸਬੰਧਿਤ ਮੁਲਾਂਕਣ ਮਿਤੀ ਵਜੋਂ ਮੰਨਦੇ ਹੋਏ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਸੀ; ਕਿ 1966 ਵਿੱਚ ਖਰੀਦੇ ਗਏ ਪਲਾਟ ਨੂੰ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ 1966-67— 31 ਦਸੰਬਰ, 1965 ਲਈ ਸੰਪੱਤੀ-ਟੈਕਸ ਰਿਟਰਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਸਬੰਧਿਤ ਮੁੱਲ ਨਿਰਧਾਰਨ ਮਿਤੀ ਹੈ; ਕਿ ਪਲਾਟ ਦੁਬਾਰਾ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ 1967-68 ਦੀ ਰਿਟਰਨ ਵਿੱਚ ਇਸ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਕਿ ਨਵੇਂ ਲੇਖਾਕਾਰ ਨੇ 31 ਮਾਰਚ, 1967 ਤੋਂ ਪਿਛੜੇ ਹੋਏ 12 ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਖਾਤੇ ਨੂੰ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਕੀ ਪੂੰਜੀ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਆਉਟਗੋਇੰਗ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਦੇ ਲਈ ਉਸਨੇ ਚੌਲਤ ਨੂੰ ਅਪਣਾਇਆ ਹੈ। - ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ 1967-68 ਲਈ ਟੈਕਸ ਰਿਟਰਨ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ 1968-69 ਲਈ ਫਾਈਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਿਟਰਨ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਪਲਾਟ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਦੀ ਗਲਤੀ ਦੁਹਰਾਈ ਗਈ ਹੈ।

ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖੀ ਗਈ ਕਹਾਣੀ ਵਿੱਚ ਪਲੌਸੀਬੀ ਲਿਟੀ ਦਾ ਇੱਕ ਰਿੰਗ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਪਹਿਲਾਂ ਲੇਖਾਕਾਰ ਸ਼੍ਰੀ ਕੇ.ਐਲ. ਸੂਰੀ ਦੁਆਰਾ ਲੇਖਾਕਾਰ ਸ਼੍ਰੀ ਬੀ.ਡੀ. ਸ਼ਰਮਾ ਦੇ ਉਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਕੋਈ ਸਮੱਗਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਦੂਜਾ ਸ਼੍ਰੀ ਕੇ.ਐਲ. ਸੂਰੀ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਮਿਆਦ ਲਈ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੇ ਪੂੰਜੀ ਖਾਤੇ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਲਈ। 1 ਜਨਵਰੀ, 1967 ਤੋਂ 31 ਮਾਰਚ, 1967 ਤੱਕ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੇ 8 ਅਗਸਤ, 1973 ਨੂੰ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੌਰਾਨ ਇੱਕ ਲਿਖਤੀ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਸਿੱਖਿਅਕ ਨਿਰੀਖਣ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਅੱਗੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਨਿਰੀਖਣ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਸਬੰਧਿਤ 8 ਅਗਸਤ, 1973 ਦੇ ਪੱਤਰ ਵਿੱਚ ਸਪੈਲ-ਆਊਟ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਜਦੋਂ ਪਹਿਲੂ 'ਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਤਾਂ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਨਿਰੀਖਣ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਸਿਰਫ ਇਹ ਕਿਹਾ

ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਗ੍ਰੇਟਰ ਕੈਲਾਸ਼ ਪਲਾਟ ਨੂੰ ਸੰਪਤੀ-ਟੈਕਸ ਰਿਟਰਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਾ ਕਰਨ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਗਲਤ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਦੌਲਤ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ। ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਅਸਿਸਟੈਂਟ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਨਿਰੀਖਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੌਜੂਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਨੂੰ ਸਪਸ਼ਟ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਅਸਫਲਤਾ ਇਸਦੇ ਮੁੱਲ ਅਤੇ ਭਰੋਸੇਯੋਗਤਾ ਤੋਂ ਕਾਫੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਘਟਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਫਿਰ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਇਆ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਗਲਤੀ ਦਾ ਪਤਾ ਕਿਹੜੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ, ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ 1966-67 ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ 10 ਜੁਲਾਈ, 1969 ਦੀ ਸੰਸ਼ੋਧਿਤ ਜਾਇਦਾਦ ਟੈਕਸ ਰਿਟਰਨ ਵਿੱਚ ਉਕਤ ਸੰਪਤੀ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ। ਅਤੇ 1967-68. ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ 1966-67 ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵੈਲਥ ਟੈਕਸ ਦੇ ਬੈਕ-ਅਸੈਸਮੈਂਟ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਅਪੀਲ ਆਰਡਰ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵੇਈਆਹ-ਟੈਕਸ ਦੇ ਅਪੀਲੀ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਾਰ ਸਾਨੂੰ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕੇ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨੇ ਜਾਇਜ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ 1966-67 ਲਈ ਉਸਦੀ ਅਸਲ ਰਿਟਰਨ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਪਲਾਟ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰੋ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਅਪੀਲੀ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਸ

ਸੈਕਸ਼ਨ 17 (ਇਸ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸੰਪਤੀ ਦੇ ਸਹੀ ਮੁੱਲ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਮੁੱਲ), ਜਾਂ

- (ii) ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਵਾਪਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਕੀਮਤ ਧਾਰਾ 16 ਜਾਂ ਸੈਕਸ਼ਨ 17 ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਮੁਲਾਂਕਣ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਰਜ਼ੇ ਦੇ ਮੁੱਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮੁੱਲ ਦੇ 25 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਤੋਂ ਵੱਧ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਕਰਜ਼ੇ ਦੇ ਸਹੀ ਮੁੱਲ ਵਜੋਂ, ਜਾਂ
- (iii) ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਵਾਪਸ ਕੀਤੀ ਸ਼ੁੱਧ ਦੌਲਤ ਧਾਰਾ 16 ਜਾਂ ਸੈਕਸ਼ਨ 17 ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕੁੱਲ ਦੌਲਤ ਦੇ ਪਚੱਤਰ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਤੋਂ ਘੱਟ ਹੈ (ਇਸ ਵਿਆਖਿਆ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸ਼ੁੱਧ ਦੌਲਤ ਨੂੰ ਸਹੀ ਸ਼ੁੱਧ ਦੌਲਤ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ),

ਫਿਰ, ਅਜਿਹਾ ਵਿਅਕਤੀ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਇਹ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਕਿ ਸੰਪਤੀ ਦਾ ਸਹੀ ਮੁੱਲ ਵਾਪਸ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲਤਾ ਜਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੇਸ ਹੋਵੇ, ਕਰਜ਼ੇ ਦਾ ਸਹੀ ਮੁੱਲ ਜਾਂ ਸਹੀ ਸ਼ੁੱਧ ਦੌਲਤ ਕਿਸੇ ਧੋਖਾਧੜੀ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਘੋਰ ਜਾਂ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਸੀ। ਉਸਦੀ ਤਰਫੋਂ ਅਣਗਹਿਲੀ, ਇਸ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਦੀ ਧਾਰਾ (ਸੀ) ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਸੰਪਤੀਆਂ ਦੇ ਵੇਰਵਿਆਂ ਨੂੰ ਛੁਪਾਇਆ ਜਾਂ ਸੰਪਤੀਆਂ ਜਾਂ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਦਾ ਗਲਤ ਪੱਖ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।

ਵਿਆਖਿਆ 2 :-ਧਾਰਾ (iii) ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ :

- (a) ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੰਪਤੀ ਦੇ ਮੁੱਲ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਰਕਮ ਜਿਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵੇਰਵੇ ਛੁਪਾਏ ਗਏ ਹਨ ਜਾਂ ਕੋਈ ਜਾਇਦਾਦ ਜਿਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਗਲਤ ਵੇਰਵੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਜਿਹੀ ਸੰਪਤੀਆਂ ਦਾ ਮੁੱਲ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਇਸਦੇ ਮੁੱਲ ਦੁਆਰਾ ਘਟਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ , ਜੇਕਰ ਧਾਰਾ 14 ਜਾਂ ਧਾਰਾ 15 ਅਧੀਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਿਟਰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ;
- (b) ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਰਜ਼ੇ ਦੇ ਮੁੱਲ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਰਕਮ ਜਿਸ ਦੇ ਗਲਤ ਵੇਰਵੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ , ਉਹ ਰਕਮ ਹੋਵੇਗੀ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਧਾਰਾ 14 ਜਾਂ ਧਾਰਾ 15 ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਿਟਰਨ ਵਿੱਚ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਜਿਹੇ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਦਾ ਮੁੱਲ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮੁੱਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੈ। ਇਸ ਐਕਟ ਦਾ।"

(7) ਦੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ (ਸੀ) ਤੋਂ “ਜਾਣ ਬੁੱਝ ਕੇ” ਸ਼ਬਦ “ਜਾਣ ਬੁੱਝ ਕੇ” ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 18 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (ਸੀ) ਤੋਂ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਸੀ,

ਸੋਧ ਜੋ ਕਿ 1 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1965 ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਹੋਈ। ਪਲਾਟ ਮਾਰਚ 1966 ਵਿੱਚ ਖਰੀਦਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਸਬੰਧਤ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ 1968-69 ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਸਾਲ ਦੌਰਾਨ ਸੋਧੀ ਰਿਟਰਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਧਾਰਾ 18 ਦੇ ਸੰਸ਼ੋਧਿਤ ਪ੍ਰਵਾਨਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਪੁਨਰ-ਨਿਰਮਾਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਹੱਥ ਵਿਚਲੇ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ।

(8) ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਹ ਮੌਕਾ ਸੀ! ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 28(1) (ਸੀ) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰੋ, ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਉਣ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ, ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਪੱਛਮੀ ਬੰਗਾਲ ਅਤੇ ਇਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਅਨਵਰ ਅਲੀ (1), ਅਤੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ: -

“ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1922 ਦੀ ਧਾਰਾ 28 ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈਆਂ, ਚਰਿੱਤਰ ਵਿੱਚ ਦੰਡ ਹਨ। ਧਾਰਾ 28(1)(ਸੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪੈਰਾਥ ਦਾ ਸਾਰ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੇ ਆਪਣੀ ਆਮਦਨ ਦੇ ਵੇਰਵੇ ਛੁਪਾਏ ਹਨ ਜਾਂ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਅਜਿਹੀ ਆਮਦਨ ਦੇ ਗਲਤ ਵੇਰਵੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਬੋਝ ਵਿਭਾਗ 'ਤੇ ਹੈ ਕਿ ਰਕਮ ਦੀ ਰਸੀਦ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਆਮਦਨ ਬਣਦੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜੋ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਗਲਤ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰਸੀਦ ਉਸ ਦੀ ਟੈਕਸਯੋਗ ਆਮਦਨ ਦਾ ਗਠਨ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਬਿਲਕੁਲ ਜਾਇਜ਼ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਸਿਰਫ ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਝੂਠੀ ਹੈ, ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਅਨੁਮਾਨ ਨੂੰ ਜਨਮ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ ਕਿ ਵਿਵਾਦਿਤ ਰਕਮ ਆਮਦਨ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਟੈਕਸ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਜਾਂ ਗਣਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਖੋਜ ਨਿਰਣਾਇਕ ਹੈ।² ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਇੱਕ ਚੰਗਾ ਸਬੂਤ ਹੈ। ਜੁਰਮਾਨਾ/ਕੈਨੀ be2 ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਸਥਿਤੀਆਂ ਨੂੰ ਵਾਜਬ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਸਿੱਟੇ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਵਾਦਿਤ ਰਕਮ ਆਮਦਨੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੇ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਆਪਣੀ ਆਮਦਨ ਦੇ ਵੇਰਵਿਆਂ ਨੂੰ ਗੁਪਤ ਰੱਖਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਗਲਤ ਵੇਰਵੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਸਨ।

ਇਸ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ: -

" __ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦੀ ਗਲਤੀ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਠੋਸ ਸਮੱਗਰੀ ਸਬੂਤ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ, ਉਸਦੀ ਆਮਦਨ ਤੋਂ ਜਾਂ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਸਰੋਤ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਗਲਤ ਵੇਰਵੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਸਨ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਵਿਵਾਦਿਤ ਰਕਮ ਇੱਕ ਮਾਲੀਆ ਰਸੀਦ ਸੀ, ਜੁਰਮਾਨਾ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। "

(1) (1970) 76 ਆਈ.ਟੀ.ਆਰ. 696.

ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਸਟੀਲ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਉੜੀਸਾ ਰਾਜ (2) ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ: -

"ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿਣ ਲਈ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਇੱਕ ਅਰਧ-ਅਪੈਰਾਥਿਕ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੁਰਮਾਨਾ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਪਾਰਟੀ ਜਾਂ ਤਾਂ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਜਾਂ ਅਪੈਰਾਥਿ ਜਾਂ ਬੇਈਮਾਨ ਵਿਹਾਰ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਸੀ ਜਾਂ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਦੀ ਸੂਚੇਤ ਅਣਦੇਖੀ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕੀਤਾ। ਜੁਰਮਾਨਾ ਵੀ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਲਈ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨਾ ਜਾਇਜ਼ ਹੈ।"

ਇਨਕਮ-ਟੀਵੀਐਕਸ ਐਕਟ, 1961 ਦੀ ਧਾਰਾ 271 (1) (ਸੀ) ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇੱਕ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਅਨਵਰ ਅਲੀ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪੇਰ) ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਅਨੰਤਰਾਮ ਵੀਰਸਿੰਘਿਆ ਅਤੇ ਕੰਪਨੀ ਬਨਾਮ ਆਮਦਨ ਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਏ.ਪੀ. (SC) (3), ਅਤੇ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ: -

"ਜੁਰਮਾਨੇ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਦੀ ਸਮੁੱਚੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਸਿੱਟੇ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਵਾਦਿਤ ਰਕਮ ਆਮਦਨ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਗਲਤ ਵੇਰਵੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦੀ ਸਿਰਫ਼ ਝੂਠ, ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਠੋਸ ਸਾਬੀ ਰਿਆਲ ਜਾਂ ਸਬੂਤ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਨਾਕਾਫੀ ਹੈ ਜਿਸ ਤੋਂ ਜੁਰਮਾਨਾ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(9) ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਬਨਾਮ ਮਾਲਵਾ ਰਾਮ ਹਾਂਡਾ ਐਂਡ ਸੰਨਜ਼ (4) ਦੇ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਵਿਚ ਅਨਵਰ ਅਲੀ ਦੇ ਕੇਸ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇਸ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ। ਦੋ ਹੋਰ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵੱਖਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਨਵਰ ਅਲੀ ਦੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਹ ਫੈਸਲੇ ਹਨ :- ਸ਼ਿਵ ਨਰਾਇਣ ਖੰਨਾ ਬਨਾਮ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ (5), ਅਤੇ ਕੇਦਾਰ ਨਾਥ ਸਨਵਲ ਦਾਸ ਬਨਾਮ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ (6)। ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1961 ਵਿੱਚ ਸੈਕਸ਼ਨ 271 ਵਿੱਚ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਹੈ। ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਗੁਜਰਾਤ ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਏਜੰਸੀ ਬਨਾਮ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਕੇਰਲ ਵਿੱਚ ਆਮਦਨ-ਕਰ ਐਕਟ, 1961 ਦੀ ਧਾਰਾ 271 (1) (ਏ) ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਿਆ (7). ਇਹ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ: -

“ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1961 ਦੀ ਧਾਰਾ 271(1) (ਏ) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਜੋ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ

- (2) (1972) 83 ਆਈ.ਟੀ.ਆਰ. 26.
- (3) (1980) 123 ਆਈ.ਟੀ.ਆਰ. 457.
- (4) (1984) 19 ਟੈਕਸ ਮੈਨ 26 (ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ)।
- (5) (1977) 107 ਆਈ.ਟੀ.ਆਰ. 542.
- (6) (1978) 111 ਆਈ.ਟੀ.ਆਰ. 440.
- (7) (1980) ਆਈ.ਟੀ.ਆਰ. 455.

ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਵਾਜਬ ਕਾਰਨ ਦੇ, ਕੁੱਲ ਆਮਦਨ ਦੀ ਰਿਟਰਨ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ, ਜਿਸਦਾ ਇਰਾਦਾ ਇੱਕ ਸਿਵਲ ਜ਼ੁਮੇਵਾਰੀ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 276-ਸੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਜੋ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਆਮਦਨੀ ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਸਮੇਂ ਸਿਰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਲਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਉਹ ਇੱਕ ਅਪੈਰਾਥਿਕ ਸਜ਼ਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਕਿ ਧਾਰਾ 276-ਸੀ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਜੋ ਕਿ ਡਿਫਾਲਟਰ ਦੀ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਅਸਫਲਤਾ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਜੋ ਕਿ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਹੈ, ਉਸ ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਸਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਵਿਵਸਥਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਤੱਤ *mens rea* ਸਥਾਪਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਦੇਣਦਾਰੀ ਦੇ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜੁਰਮਾਨਾ ਇੱਕ ਰੁਕਾਵਟ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਅਪੈਰਾਥ ਦੀ ਸਿਰਜਣਾ ਇਸ ਧਾਰਨਾ 'ਤੇ ਅੱਗੇ ਵਧਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸਮਾਜ ਨੂੰ ਡਿਫਾਲਟਰ ਦੇ ਕੰਮ ਜਾਂ ਭੁੱਲ ਦੁਆਰਾ ਸੱਟ ਲੱਗਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਪੈਰਾਥ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਉਣ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਇੱਕ ਰੋਕ ਲਗਾਉਣੀ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ।

(10) ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਕੇਰਲਾ ਬਨਾਮ ਗੁਜਰਾਤ ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਏਜੰਸੀ (8) ਵਿੱਚ ਕੇਰਲ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ।

(11) ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੁੱਲ ਬੈਚ ਵੱਲੋਂ ਵਿਸ਼ਵਕਰਮਾ ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼ ਬਨਾਮ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ-1 (9) 'ਚ ਮਾਮਲਾ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ। ਸੰਸ਼ੋਧਿਤ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਦੌਲਤ ਦੇ 80 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਬੋਝ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਣ ਲਈ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ 'ਤੇ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਇਹ ਅਨੁਮਾਨ ਲਗਾਇਆ ਜਾਣਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਛੁਪਾਉਣ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਸੀ। ਕੇਸਾਂ ਦੀ ਬਾਕੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪੁਰਾਣੇ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਦੁਆਰਾ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਇਆ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਇਸ ਨਿਰਣੇ ਦੇ ਸੰਬੰਧਤ ਅੰਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕਰਨਾ ਲਾਭਦਾਇਕ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਨ

"ਸੈਕਸ਼ਨ 271 (1) ਦੀ ਧਾਰਾ (ਸੀ) ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਬਦਲਾਅ ਬਾਰੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ "ਜਾਣ ਬੁੱਝ ਕੇ" ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਡਿਜ਼ਾਇਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਵਿਛੋੜਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਆਮਦਨੀ ਦੇ ਗਲਤ ਵੇਰਵਿਆਂ ਦੀ ਇੱਕ ਡਿਜ਼ਾਇਨ ਕੀਤੀ ਫਰਨੀਸ਼ਿੰਗ ਦੀ ਲੋੜ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ .ਇਸ ਨੂੰ ਐਕਸਪਿਨ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਇਕਸੁਰਤਾ ਅਤੇ ਅਨੁਕੂਲਤਾ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣ ਲਈ. ਭਾਗ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਸ਼ਬਦ "ਜਾਣ ਬੁੱਝ ਕੇ" ਧਾਰਾ (ਸੀ) ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਸੀ, ਇੱਕ ਚੇਤਨ ਮਾਨਸਿਕ ਤੱਤ ਨੂੰ ਇਸਦੇ ਅਧੀਨ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ ਅਤੇ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬੋਝ

(8) (1976) 103 I.T.R. 149.

(9) (1982) 135 I.T.R. 652.

ਇਸ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨਾ ਵਿਭਾਗ 'ਤੇ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ Expln ਨੂੰ ਜੋੜ ਕੇ, ਇੱਕ ਉਲਟਾਉਣ, ਜਾਂ ਸਬੂਤ ਦੇ ਬੋਝ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲੀ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਲਈ, ਇਸਨੇ "ਜਾਣ ਬੁੱਝ ਕੇ" ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਕੱਢ ਕੇ ਅਤੇ ਇੱਕ ਡਿਜ਼ਾਇਨ ਕੀਤੇ ਮਾਨਸਿਕ ਤੌਰ ਦੀ ਪਰਿਣਾਮੀ ਲੋੜ ਨੂੰ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਧਾਰਾ (ਸੀ) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਬੇਅਸਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

ਇਸ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ -

“ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਪੂਰੀ ਸਥਿਤੀ ਲਈ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਦੋ ਸਪੱਸ਼ਟ-ਕੱਟ ਵੰਡ ਕੀਤੇ ਹਨ। ਇਹ ਇੱਕ ਸਖਤ ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਲਗਭਗ ਗਣਿਤਿਕ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਕੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਟੱਚਸਟੋਨ ਵਿਭਾਗ ਦੁਆਰਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤੀ ਆਮਦਨ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੁਆਰਾ ਵਾਪਸ ਕੀਤੀ ਆਮਦਨ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ "ਸਹੀ ਆਮਦਨ" ਵਜੋਂ ਮਨੋਨੀਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇੱਕ ਕੇਸ ਜਿੱਥੇ ਵਾਪਸ ਕੀਤੀ ਆਮਦਨ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤੀ ਆਮਦਨ ਦੇ 80 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਤੋਂ ਘੱਟ ਹੈ, ਨੂੰ ਇੱਕ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਵਰਗ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜਿੱਥੇ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਜਿਹੀ ਪਰਿਵਰਤਨ 20 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਤੋਂ ਘੱਟ ਹੈ ਜੋ ਦੂਜੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਆਵੇਗੀ। ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੇ ਗੋਰੀ ਲਈ, ਜਿੱਥੇ ਆਮਦਨ ਦੀ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਛੁਪਾਈ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਅਜਿਹੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਨੁਮਾਨਾਂ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਖਿੱਚ ਦੇ ਨਾਲ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਇੱਕ ਵਾਰ ਲਾਗੂ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਦੂਜੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਵਾਲੇ, ਜਿੱਥੇ ਵਾਪਸੀ ਅਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤੀ ਆਮਦਨ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ 20 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਤੋਂ ਘੱਟ ਹੈ, ਉਹ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦੇ ਜਾਲ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੋਣਗੇ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਪਹਿਲਾਂ ਮੌਜੂਦ ਸੀ। ਵਿੱਤ ਐਕਟ, 1964 ਦੁਆਰਾ ਧਾਰਾ 271(1) (ਸੀ) ਦੀ ਸੋਧ।

ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਇੱਕ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਕੇਸ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਲਈ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਤੁਰੰਤ ਤਿੰਨ ਕਾਨੂੰਨੀ ਧਾਰਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਉਭਾਰਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ. :-

- (i) ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤੀ ਆਮਦਨ ਦੀ ਰਕਮ ਆਉਣ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਖੁਦ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਆਮਦਨ ਹੈ;
- (ii) ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੀ ਸਹੀ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤੀ ਆਮਦਨ ਵਾਪਸ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲਤਾ ਧੋਖਾਧੜੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਸੀ; ਜਾਂ
- (iii) ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੀ ਸਹੀ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤੀ ਆਮਦਨ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲਤਾ ਉਸਦੇ ਹਿੱਸੇ 'ਤੇ ਘੋਰ ਜਾਂ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਅਣਗਹਿਲੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਸੀ,"

(10) (1967) 65 I.T.R. 280.

(11) 58 I.T.R. 787 (Madras).

ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੇ ਪੁੱਲ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੋਰ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣਾ ਉਚਿਤ ਨਹੀਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

(12) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ, ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੇ ਹੋਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟਾਂ ਦੇ ਕੁਝ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਵੀ ਦਿੱਤਾ ਜੋ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਨੋਟ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। *ਡੀਐਮ ਦਾਹਾਨੁਕਰ ਬਨਾਮ ਸੀਆਈਟੀ (10)* ਵਿੱਚ ਬੰਬੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਹ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਸਿਰਫ ਗਲਤ ਵੇਰਵਿਆਂ ਨੂੰ ਛੁਪਾਉਣ ਜਾਂ ਜਾਣ-ਬੁੱਝ ਕੇ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਭੁੱਲ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਜਾਂ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੁਆਰਾ ਆਮਦਨੀ ਨੂੰ ਛੁਪਾਉਣ ਜਾਂ ਛੁਪਾਉਣ ਦੀ ਇੱਛਾ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। *ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਤੋਂ ਬਚੋ. ਐੱਮ. ਹਸੈਨ ਅਲੀ ਅਤੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਬਨਾਮ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ (11)* ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਮਦਰਾਸ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਜਾਂ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਝੂਠਾ ਨਾ ਹੋਣ ਤੱਕ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਭੁੱਲ ਕਾਫੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸ਼ਾਸਨ ਦੀਆਂ ਸੰਭਾਵਨਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(13) ਵੈਲਥ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 18 ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ ਲਗਭਗ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 271 ਦੇ ਸਮਾਨ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਐਕਟਾਂ ਵਿੱਚ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਲਗਭਗ ਸਮਾਨ ਸੋਧਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਇਹਨਾਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਪੀਨੈਂਸ ਐਕਟ, 1968 ਦੁਆਰਾ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸੋਧ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਖੜੇ ਸਨ, ਦੌਲਤ ਨੂੰ ਛੁਪਾਉਣ ਜਾਂ ਘੱਟ ਬਿਆਨ ਕਰਨ ਲਈ ਯੋਗ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦਾ ਪੈਮਾਨਾ ਬਚਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੰਪੱਤੀ ਟੈਕਸ ਦਾ ਘੱਟੋ ਘੱਟ 20 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਸੀ ਅਤੇ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਅਜਿਹੇ ਦੌਲਤ-ਟੈਕਸ ਦੀ ਰਕਮ ਦਾ 150 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ। ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਧਾਰਾ 18(1) ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਵੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ੁੱਧ ਦੌਲਤ ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਵਿੱਚ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸ਼ੁੱਧ ਦੌਲਤ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤੀ ਗਈ ਦੌਲਤ ਤੋਂ ਘੱਟ ਹੈ (ਜਾਂ ਤਾਂ ਅਸਲ ਮੁਲਾਂਕਣ ਵਿੱਚ) ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ 20 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੁਆਰਾ ਜਾਇਦਾਦ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ ਮੁਲਾਂਕਣ ਜਾਂ ਮੁੜ ਮੁਲਾਂਕਣ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਜਾਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ, ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਸੰਪੱਤੀ ਦੇ ਵੇਰਵਿਆਂ ਨੂੰ ਛੁਪਾਇਆ ਜਾਂ ਸੰਪੱਤੀਆਂ ਜਾਂ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਦੇ ਗਲਤ ਵੇਰਵੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਸਮਝਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਕਿ ਛੋਟਾ - ਗਿਰਾਵਟ ਕਿਸੇ ਧੋਖਾਧੜੀ ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਹਿੱਸੇ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਘੋਰ ਜਾਂ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਅਣਗਹਿਲੀ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਸੀ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਦੌਲਤ ਨੂੰ ਛੁਪਾਉਣ ਜਾਂ ਘੱਟ ਬਿਆਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਸਬੂਤ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਆਮਦਨ ਤੋਂ ਟੈਕਸਦਾਤਾ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਵਾਪਸ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸ਼ੁੱਧ ਦੌਲਤ ਦੀ ਘਾਟ ਸੀ। ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤੀ ਦੌਲਤ ਦੇ 20 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੁਆਰਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤੀ ਸ਼ੁੱਧ ਦੌਲਤ। ਇਸ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਸਬੂਤ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਮਾਲੀਏ ਤੋਂ ਸਿਰਫ ਟੈਕਸਦਾਤਾ 'ਤੇ ਤਬਦੀਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਕੁੱਲ ਸੰਪੱਤੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਰਿਟਰਨ ਵਿੱਚ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤੀ ਰਕਮ ਦੇ 20 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਤੋਂ ਵੱਧ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤੀ ਸ਼ੁੱਧ ਦੌਲਤ ਤੋਂ ਘੱਟ ਸੀ, ਅਤੇ ਨਹੀਂ ਤਾਂ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਸ਼ੁੱਧ ਦੌਲਤ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਸੰਪੱਤੀ ਦਾ ਮੱਲ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ

ਰਿਟਰਨ ਵਿੱਚ 20 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਤੋਂ ਵੱਧ ਜਾਂ ਮੁਲਾਂਕਣ 'ਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸੰਪੱਤੀ ਦੇ ਮੁੱਲ ਨੂੰ ਘੱਟ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

(14) *Thea* ਵਾਈਨਾਂਸ ਐਕਟ, 5, 1968, ਨੇ ਇਸਨੇ *the*3 ਹੇਠ ਦਿੱਤੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਬਦਲਿਆ ਹੈ: -

(i) ਨੂੰ ਛੁਪਾਉਣ ਜਾਂ ਅੰਡਰ ਸਟੇਟਮੈਂਟ (ਸੰਪੱਤੀ ਨੂੰ ਛੁਪਾਉਣ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਮੁੱਲ ਨੂੰ ਘੱਟ ਬਿਆਨ ਕਰਨ ਜਾਂ ਕਰਜ਼ੇ ਦੇ ਮੁੱਲ ਦੇ ਵੱਧ ਬਿਆਨ ਦੁਆਰਾ) ਲਈ ਵਸੂਲੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੇ ਪੈਮਾਨੇ ਨੂੰ ਛੁਪਾਈ ਗਈ ਦੌਲਤ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਦੀ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਰਕਮ ਤੱਕ ਵਧਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਉਹ ਰਕਮ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਦੌਲਤ ਨੂੰ ਘੱਟ ਸਮਝਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੁੱਗਣੀ ਰਕਮ।

(j) ਇਸ ਦੇ ਸੋਧ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਧਾਰਾ 15 (1) ਦੇ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਵਿੱਚ ਵਿਵਸਥਾ, ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਧਨ ਨੂੰ

ਛੁਪਾਉਣ ਜਾਂ ਘੱਟ ਬਿਆਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਜਾਂ ਸਬੂਤ ਆਮਦਨ ਤੋਂ ਟੈਕਸਦਾਤਾ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਰਿਟਰਨ ਵਿੱਚ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸ਼ੁੱਧ ਸੰਪਤੀ ਘੱਟ ਗਈ ਸੀ। ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤੀ ਸੰਪਤੀ ਦੇ 20 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੁਆਰਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸ਼ੁੱਧ ਸੰਪਤੀ ਦਾ, ਇੱਕ ਨਵੇਂ ਪ੍ਰਬੰਧ ਦੁਆਰਾ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਨਵੀਂ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਦੌਲਤ ਨੂੰ ਛੁਪਾਉਣ ਜਾਂ ਘੱਟ ਬਿਆਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਸਬੂਤ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਟੈਕਸਦਾਤਾ 'ਤੇ ਹੈ ਜਿੱਥੇ: -

- (a) ਰਿਟਰਨ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੰਪਤੀ ਦਾ ਮੁੱਲ ਮੁਲਾਂਕਣ 'ਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਕਮ ਦੇ 25 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਤੋਂ ਵੱਧ ਮੁੱਲ ਤੋਂ ਘੱਟ ਹੈ; ਜਾਂ
- (b) ਰਿਟਰਨ ਵਿੱਚ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਰਜ਼ੇ ਦਾ ਮੁੱਲ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤੀ ਰਕਮ ਦੇ 25 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕੀਤੇ ਕਰਜ਼ੇ ਦੇ ਮੁੱਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੈ; ਜਾਂ
- (c) ਰਿਟਰਨ ਵਿੱਚ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸ਼ੁੱਧ ਦੌਲਤ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਕਮ ਦੇ 25 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਤੋਂ ਵੱਧ ਮੁਲਾਂਕਣ 'ਤੇ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਸ਼ੁੱਧ ਸੰਪਤੀ ਤੋਂ ਘੱਟ ਹੈ (ਇਸਦੀ ਸੋਧ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਅਧੀਨ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤੀ ਰਕਮ ਦੇ 20 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ) .

(15) ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ , Ptax-ਦਾਤਾ ਨੂੰ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਕਿ ਉਸਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਮੁੱਲ ਨੂੰ ਘੱਟ ਬਿਆਨ ਕਰਨਾ ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਦੇ ਮੁੱਲ ਦਾ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਬਿਆਨ ਕਰਨਾ ਜਾਂ ਉਸਦੀ ਸ਼ੁੱਧ ਸੰਪਤੀ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਨੂੰ ਘੱਟ ਬਿਆਨ ਕਰਨਾ, ਕੇਸ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਧੋਖਾਧੜੀ ਜਾਂ ਉਸਦੀ ਤਰਫੋਂ ਕਿਸੇ ਘੋਰ ਜਾਂ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਅਣਗਹਿਲੀ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ।

(10) (1967) 65 I.T.R. 280.

(11) 58 I.T.R. 787 (Madras).

(16) ਮੁਲਾਂਕਣ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਸਾਲ 1968-69 ਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨੇ 14 ਨਵੰਬਰ, 1969 ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 25 ਅਧੀਨ ਅਰਜ਼ੀ ਭੇਜੀ ਸੀ ਜੋ ਕਿ ਪੇਪਰ-ਬੁੱਕ ਵਿੱਚ ਅਨੁਸੂਚੀ 'ਜੀ' ਹੈ। ਲਾਵ/ ਦੇ ਉਪਬੰਧ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੰਬੰਧਿਤ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ ਦੌਰਾਨ ਮੌਜੂਦ ਹਨ, ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਵਿੱਤ ਐਕਟ, 1968 ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੋਵੇਗਾ, - ਦੀ ਧਾਰਾ 18 ਵਿੱਚ ਲੋੜੀਂਦੀਆਂ ਸੇਧਾਂ ਐਕਟ ਬਣਾਏ ਗਏ ਸਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਵਿਵਾਦ ਵਿਚਲੀ ਰਕਮ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਪੂਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਦੌਲਤ ਦੇ 25 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਛੁਪਾਉਣ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿਚ ਮਾਲੀਏ ਦੇ ਪੱਖ ਵਿਚ ਅਨੁਮਾਨ ਲਗਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਦੌਲਤ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਲਈ ਟੈਂਡਰ ਨਾ ਹੋਣ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿਚ ਪਹਿਲਾਂ ਟੈਂਡਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਦੌਲਤ ਦਾ 20 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ, ਪੁਰਾਣੀ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਯਾਨੀ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਮਾਲੀਆ 'ਤੇ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿ ਦੌਲਤ ਨੂੰ ਸੁਚੇਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਛੁਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਅਸਲੀਅਤ ਜੋ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਈ ਗਈ ਸੀ। ਅਜਿਹੀ ਦੌਲਤ 'ਤੇ ਪ੍ਰਤੀ ਟੈਕਸ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਕਾਫੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

(17) ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ, ਮੁਲਾਂਕਣ ਰੁਪਏ ਵਿੱਚ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 6,82,904 ਹੈ। ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਆਈ ਵਸਤੂ ਰੁਪਏ ਦੀ ਹੈ। ਪੱਛਮੀ ਗ੍ਰੇਟਰ ਕੈਲਾਸ਼, ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਵਿੱਚ ਪਲਾਟ ਦੀ ਕੀਮਤ ਵਜੋਂ 50,000 ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਜੋ ਕਿ 4 ਮਾਰਚ, 1966 ਨੂੰ ਖਰੀਦਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮੁੱਲ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ 1968-69 ਲਈ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤੀ ਗਈ ਦੌਲਤ ਦੇ 20 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਤੋਂ ਵੀ ਘੱਟ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਮਾਲੀਆ 'ਤੇ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿ ਪਲਾਟ ਦੀ ਕੀਮਤ ਨੂੰ ਛੁਪਾਉਣਾ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਸੁਚੇਤ ਸੀ ਅਤੇ ਕੇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਮਾਲ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਇਸ ਧਾਰਨਾ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨੇ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਛੁਪਾਇਆ ਸੀ। ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਤੋਂ ਇਹ ਦੌਲਤ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੀ ਬਾਰੀਕੀ ਨਾਲ ਘੋਖ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਇਹ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ, ਇਕ ਹੋਰ ਆਈਟਮ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਦੌਰਾਨ ਸਹੀ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਹਿੱਸੇ 'ਤੇ ਉਸ ਆਈਟਮ ਨੂੰ ਛੁਪਾਉਣ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜੁਰਮਾਨਾ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਪੈਰਾ 4 ਵਿੱਚ ਆਰਡਰ-ਅਨੇਕਚਰ 'ਬੀ'। ਇਹ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ: -

“ਇਸ ਲਈ, ਅਸੀਂ ਇਹ ਮੰਨਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਹਿੰਦੂ ਅਣਵੰਡੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿਚ ਉਪਰੋਕਤ 15 ਵੇਂ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਨਾ ਕਰਨ ਦਾ ਸੰਬੰਧ ਹੈ ਜਾਂ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਕੋਈ ਵੀ ਸਮੱਗਰੀ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਜੇ ਤੱਕ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੇ ਹਿੱਸੇ 'ਤੇ ਮਰਦਾਂ ਦਾ ਕਾਰਨ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਅਸਲ ਰਿਟਰਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸੀ ਤਾਂ ਉਕਤ ਸੰਪੱਤੀ ਦੇ ਵੇਰਵਿਆਂ 'ਤੇ ਉਸਦੇ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਵੀ ਸੁਚੇਤ ਛੁਪਾਈ। ਅਸੀਂ ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਲੱਭਦੇ ਹਾਂ। ”

(18) ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਸੁਚੇਤ ਸੀ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਹਿੱਸੇ 'ਤੇ ਮਰਦਾਂ ਨੂੰ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਦੌਰਾਨ ਇਹ ਗੱਲ ਕਹੀ ਗਈ

ਰੁਪਏ ਦੀ ਵਿਵਾਦਿਤ ਵਸਤੂ ਪੈਰਾ 4 ਵਿੱਚ 50,000 ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਉੱਪਰ ਦੁਬਾਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਮਾਲ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਨਾ ਹੋਣ ਅਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣ ਉਸ ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਵਿੱਚ ਉਕਤ ਪਲਾਟ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਵੇਰਵਿਆਂ ਨੂੰ ਛੁਪਾਉਣ ਲਈ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਇਹ ਪ੍ਰਭਾਵ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਸੋਚਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੇ ਇਹ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਦੀ ਉਪਰੋਕਤ ਦੌਲਤ ਨੂੰ ਛੁਪਾਉਣ ਦਾ ਕੋਈ ਮਾੜਾ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇਹ ਪਹੁੰਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਨਵਰ ਆਲ ਕੇਸ (ਸੁਪੀਰਾ) ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸਦੀ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਅਨੰਤਰਾਮ ਵੀਸਿੰਘਾਈਆ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪੀਰਾ) ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਵਿਸ਼ਵਕਰਮਾ ਇੰਦੂ ਸਟ੍ਰੀਜ਼ ਕੇਸ (ਸੁਪੀਰਾ) ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਨੇ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ।

(19) ਰੈਵੇਨਿਊ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨੇ ਇਸ ਦਲੀਲ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਮਹਾਵੀਰ ਮੈਟਲ ਵਰਕਸ ਬਨਾਮ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ (12) ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੇ ਖੁਦ ਆਮਦਨੀ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਸੰਸ਼ੋਧਿਤ ਰਿਟਰਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਛੁਪੀ ਹੋਈ ਆਮਦਨ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਜ਼ੋਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਫੈਸਲਾ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਵੱਖਰਾ ਹੈ। ਇਹ ਅਣਦੱਸੇ ਸਰੋਤਾਂ ਤੋਂ ਆਮਦਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸੰਸ਼ੋਧਿਤ ਰਿਟਰਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਸਰੋਤਾਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਸੰਪਤੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸੰਸ਼ੋਧਿਤ ਰਿਟਰਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ।

(20) ਮਾਲੀਆ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਦਰਜ ਨਤੀਜਿਆਂ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਅਤੇ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਵਾਦ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਨ: -

- (1) ਇੰਡੀਆ ਸੀਮੈਂਟ ਲਿਮਿਟਡ ਬਨਾਮ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਮਦਰਾਸ (13); ਅਤੇ
- (2) ਕਰਨਾਨੀ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀਜ਼ ਲਿਮਿਟਡ ਬਨਾਮ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਪੱਛਮੀ ਬੰਗਾਲ (14)।

ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਆਮਦਨ ਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਬਨਾਮ ਚੰਦਨ ਲਾਲ ਨਿਆਮਤ ਸਿੰਘ (15) ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ। ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ

- (12) (1973) 93 ਆਈ.ਟੀ.ਆਰ. 513.
- (13) (1966) 60 ਆਈ.ਟੀ.ਆਰ. 52.
- (14) (1971) 82 ਆਈ.ਟੀ.ਆਰ. 547.
- (15) (1984) 18 ਟੈਕਸਮੈਨ 428 (ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ)।

ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੀ ਉਦਾਹਰਣ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਖੋਜ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 271 (1) (ਸੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਉਣ ਤੋਂ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਕਿ ਮਾਲੀਆ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਸਮਝਦਾਰੀ ਨਾਲ ਛੁਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ।

(21) ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਕੇਸਾਂ ਨੂੰ ਬਕਾਇਆ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਅਨੁਸਾਰ ਹਰੇਕ ਕੇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਉਸ ਦੇ ਆਪਣੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੀਆਂ ਖੋਜਾਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜਦੋਂ ਅਜਿਹੀਆਂ ਖੋਜਾਂ ਅਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸਬੂਤ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀਆਂ, ਤਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ। ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿੱਚ ਪੈਰਾ 6 ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਵਿਭਾਗ ਵੱਲੋਂ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਮਕਾਨ ਦੀ ਕੀਮਤ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕੇਸ, ਉੱਥੇ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਤਾਂ ਹੀ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਮਾਲੀਆ ਨੂੰ ਦੌਲਤ ਦੀ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਜਾਂ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਛੁਪਾਉਣ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੇ ਹਿੱਸੇ 'ਤੇ ਮਰਦਾ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਕੇਸ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਮਾਲ ਨੇ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਇਸ ਲਈ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਬੂਤਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਜਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਨਾਲ ਇਹ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਰੈਵੀਨਿਊ ਨੇ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਛੁਪਾਉਣ ਦਾ ਕੇਸ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਹਵਾਲਾ, ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਆਮਦਨ-ਕਰ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਰੁਪਏ ਦੇ ਜੁਰਮਾਨੇ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। 50,000 ਕੋਈ ਖਰਚਾ ਨਹੀਂ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਗੁਲਜ਼ੇਬਾ

ਜੇ.ਐੱਸ.ਟੀ

ਏ.ਐਲ. ਬਾਹਰੀ ਅਤੇ ਵੀ.ਕੇ. ਬਾਲੀ, ਜੇ.ਜੇ.

ਡਾ. ਮੁਹੰਮਦ ਸ਼ਬੀਰ, ਆਦਿ.,- ਪਟੀਸ਼ਨਰ,

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਉੱਤਰਦਾਤਾ।

1991 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰ. 18403

ਮਿਤੀ 9 ਅਪ੍ਰੈਲ 1992

ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ, 1950— ਆਰਟੀਕਲ 226— ਦਾਖਲਾ—ਮੌਜੂਦਾ ਨਿਯਮਾਂ 'ਤੇ MDS ਕੋਰਸ

ਵਿਚ ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ—ਯੋਗਤਾ ਧਾਰਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਯੋਗ ਪਟੀਸ਼ਨਰ— -
ਚੋਣ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਕਰਵਾਏ ਗਏ ਅੰਤਰ-ਵਿਧਾਨੀ ਵਿਚ ਹਿੱਸਾ ਲਿਆ—ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੋਰਸ ਨੂੰ 2 ਸਾਲ ਤੋਂ 3
ਸਾਲ ਤੱਕ ਬਦਲਣ ਲਈ ਤਾਜ਼ਾ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ—ਯੋਗਤਾ

(4) ਦਿਖਾਏ ਗਏ ਰੁਪਏ ਰੁਪਏ ਦੀ ਬਜਾਏ 293.50 ਪੈਸੇ 2,936 ਹੈ। ਰੁਪਏ ਦੀ ਘੱਸ਼ਿਤ ਕੁੱਲ
ਦੌਲਤ 'ਤੇ. 6,82,904, ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ. 1,03,100 ਜੋ ਨਿਗਰਾਨੀ ਦੁਆਰਾ ਕੁੱਲ
ਮੁੱਲ ਵਿੱਚੋਂ ਕਟੇ ਜਾਣ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਇਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਦੌਲਤ ਦਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ
ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਗਲਤੀ ਇੱਕ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ